

[Henry Sørensen.]

rører udlånsrammen, indeholder lovforslaget, som jeg før nævnte, visse ting, som fiskerikommissionen eller dens flertal ikke har kunnet tiltræde. Det gælder for det første forslaget om, at stk. 8 i den gældende lovs § 7 udgår, således at bankens administrationsudgifter, der hidtil er blevet afholdt af statskassen, fremtidig skal afholdes af en reserve- og administrationsfond, altså af låntagerne. Derimod skal honorarer til bestyrelsens medlemmer og sekretær, konsulent og repræsentantskabets formand fortsat afholdes af statskassen.

Det er ingen hemmelighed, at dette spørgsmål i fiskerikommissionen har været meget nøje kædet sammen med spørgsmålet om bestyrelsens størrelse, sammensætning og udpegning. Hvis låntagerne overtager administrationsudgifterne og for den sags skyld også honorarerne, der jo økonomisk kun er en biting, må det være naturligt, at erhvervet på sin side spørger, om det ikke var rigtigt, at dette, der herefter ikke nyder anden og større fordel af statens medvirken end den, der består i statens garanti for bankens obligationer, således som en række andre realkreditinstitutioner gør det, fik en tilsvarende større indflydelse på bestyrelsens sammensætning. I første række har fiskerikommissionen således peget på det ønskelige i, at fiskeindustrien får en repræsentant i bestyrelsen. Derimod er der ikke, så længe repræsentantskabet bevarer og pladsen som formand for dette er besat af en fiskerirepræsentant, i øjeblikket af mig rejst ønske om yderligere sådanne i bestyrelsen.

Bestemmelsen i § 7, stk. 1, om, at direktøren for Kongeriget Danmarks Hypotekbank, der jo samtidig er leder af statsaktivafdelingen og altså i denne egenskab statstjenestemand, skal være født forretningsfører for fiskeribanken, giver efter min mening anledning til betænkelighed. Statsaktivafdelingen og Kongeriget Danmarks Hypotekbank er efter stedfunden rationaliseringsgennemgang under stadig større administrationssammensmeltning, og ved at gøre lederen af statsaktivafdelingen til født forretningsfører for banken bringer man givetvis fiskeribanken ind i dette administrationsfællesskab. Dette kan i mine øjne ikke harmonere med bankens status

som selvstændigt og frit finansieringsinstitut for fiskerierhvervet; det gælder ikke mindst, såfremt låntagerne, altså i realiteten erhvervet, som foreslået selv skal dække administrationsudgifterne. Dette må da til enhver tid stå frit med hensyn til, om det ønskes en statsadministration for pengene, eller om det foretrækker en anden og måske billigere administration.

Til slut vil jeg pege på spørgsmålet om fortsat opretholdelse af den såkaldte grønlandske afdeling i fiskeribanken. Der er mig bekendt ikke i de 3 år, denne har bestået, ydet lån under denne til det grønlandske fiskeri. Jeg vil også gerne røre ved spørgsmålet om en aldersgrænse.

De ting, jeg her har peget på, synes jeg fortjener en nærmere overvejelse og undersøgelse, og venstre vil være villig til at deltage i arbejdet i det udvalg, som vi vel kan regne med vil blive nedsat til behandling af lovforslaget. Det gælder selvfølgelig ikke mindst drøftelsen af det meget vigtige spørgsmål om udlånsrammen, som vi fra venstres side lægger megen vægt på må blive fastlagt så rummelig, at fiskeriets udfoldelse og udvikling får de muligheder, som dette for vort samfunds husholdning efterhånden særdeles betydningsfulde erhverv med rette kan forvente.

H. C. Toft: Det foreliggende lovforslag var også fremsat i den korte folketings-samling inden valget den 22. november, men kom ikke til behandling. Mit partis ordfører, hr. Hindkjær Pedersen, er forhindret i at være til stede her i dag, og jeg skal derfor på det konservative folkepartis vegne gøre et par bemærkninger.

Også vi har blik for, at det danske fiskerierhverv har været inde i en udvikling, som vi alle i det danske samfund kan være tilfredse med. Men det er klart, at den udlånsvirksomhed, der har fundet sted, i særdeleshed til bygning af fiskerifartøjer, hvorigennem efterhånden midlerne er anvendt i fuldt omfang, således at man har måttet rationere udlånsbeløbene, må foranledige folketingsretten til ved en ændring af loven at åbne adgang for, at større midler kan stilles til rådighed ved, at man yder statsgaranti.

Jeg er ikke i stand til i dag at sige, om det beløb, fiskeriministeren her stiller forslag